

ΣΦΑΙΡΑ

ΕΤΟΣ 70Υ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 325

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΤΩΝ. Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ—ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 1.50

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΙΠΙΝΟΥ
ΠΩΣ Ο ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ ΕΦΟΝΕΥΣΕ ΤΟΝ ΣΩΦΕΡ ΛΑΓΟ
('Επί τῆ βάσει τῶν τελευταίων πληροφοριῶν τῆς ἀνακρίσεως)

ΡΟΖΙΤΑ

ΥΠΟ ΑΤΤΙΚ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)
Πάρτε το για ιδιοτροπία, πάρτε το για υπερηφάνια, όπως θέλετε. Έγώ όμως δεν θέλω...

στιγμή εκείνη ένας θόρυβος ακούστηκε από μια πόρτα της πλατείας και ξεχύθηκαν εις αυτήν...

Και στο σπίτι η μητέρα και τα μικρά της αδελφάκια...

Αυτός της έκοψε την είσοδό της ημέρας εκείνη και...

Δεν πρόφτασε να διηγήρη στή μητέρα της το παθημά της...

Η Ροζίτα το δέχτηκε, γιατί την ώρα εκείνη δεν ήταν...

Μετά δύο μέρες, ένα ανοιξιάτικο και ήλιοφοτισμένο...

Τότε για πρώτη φορά τραγουδίες με το δικό της σκοπό...

Ξέρω ένα βασίλισσα που θέλει να γλεντά και σε γλυκείς κοπέλλες...

Τι κι αν φωνάζη ο λαός του και πονή μά στο παλάτι του...

Καί επειδή η Ροζίτα θυμωμένη άνοιξη με την άγνια της...

Στο βασιλικό παλάτι Την ίδια ώρα, ο δόν Κάρολος...

Η βασίλισσα δεν είχε φθάσει ακόμη το τραπέζι...

Προικισμένη όμως με φρόνηση και εύφραν ύπνευ με φιλοσοφικήν απόδειξαν όλας τας...

θά έδάμαζεν επί τέλους την κακότροπον φύσιν του έκδοτου...

Ο δόν Κάρολος, εξησχημένος κυνηγός της γυναικείας καλλονής...

Από τότε η Δόνα Παυλίνα δ' Αβαρέζ απέκτησε την τυφήν εμπιστοσύνη της βασιλίσσης...

Το άπόγευμα εκείνο του Φεβρουαρίου—ητο ακριβώς η εποχή...

Υπέμενε την μοίραν της με στοικνότητα και υπελόγιζε πάντοτε εις τὸ μέλλον...

Πολλές φορές έμπίδθηκε και αυτήν την Παυλίνα...

Προτιμῶν να μή τ' άκούση, της έλεγε, άφου ξέρω...

Εκείνη όμως την ημέραν, μάλλον για να διασκεδάση...

Χτες άκούη, έλεγε η Παυλίνα, ενθ έμ τς είμαστε...

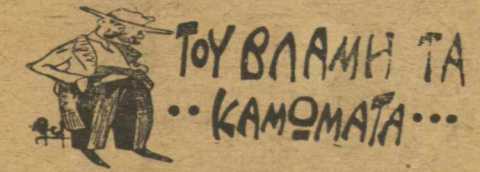
Καί επειδή η Ροζίτα θυμωμένη άνοιξη με την άγνια της...

Εγώ στη θέσι της Μεγαλειότητος σας, έλεγε η Παυλίνα...

—Να τον μεταβάλετε; —Ποιός ξέρει; Σου φαίνεται άδύνατο...

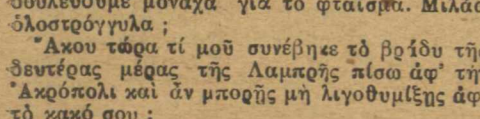
Ακολουθεί.

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ"

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΟΜΑΤΑ

Αποράσ και είνουμαι, οε Μανιώ μου καραμκουζουλκού, πώς δαίμονα δέν πηγαινε άκόμη...

Ενθεν πού λές πού έού εκείνη την μέρα δέν ειχε...

Μιλάγαμε πού λές περί άρχαιολογία κ' έγώ της...

—Καί τι σέ νοιάζει έσένα, του λέω, αν είμαι...

—Α σέ τρώει τὸ αίμα σου, του κἀνω, πιε νιά...

—Θά πάμε μέσα, μου κάνει.

Επότες πειά έβαλα σέ διαθεσιμότητα την εγγένεια...

Αηλαδή δέ με νοιάζει για τὰ λεφτά πού θα πλερώσω...

Αί συνδρομητί της Σφαιρας παραμένουν όπως ποαν και όταν τὸ φύλλον έπωλείτο...

Ο ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΝΟΡΑΣ

ΟΙ ΜΑΓΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Σας δίδω τὰ κάτωθι τετραγωνίδια

Grid of numbers for a magic square puzzle. A B G, Δ Ε Ζ, Η Θ Ι.

Μέσα σέ κάθε τετραγωνίδιο και εις αντικατάστασιν...

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Θά δοθούν πέντε ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ:

ΠΡΩΤΟΝ: ένα ψαδάκι άξίας 100 δραχμῶν
ΔΕΥΤΕΡΟΝ: ένα μπαστούνι άξίας 100 δραχμῶν...

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΧΗ ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ
ΓΙΑ ΝΑ Τ' ΑΓΑΠΟΥΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ;

1-2-3-4-5 6 Τι πρέπει να δείχνησόν έραστήν...

ΔΥΤΑΙ
'Ορθός λύσεις έστειλαν: Κ. Βαμβαργῶς, Δίνο...

ΕΚΕΡΔΙΣΑΝ ΔΙΑ ΚΛΗΡΟΥ:
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ, Δραχ. 500, Μίχος Παπαλεξανδρή...

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, 400, 'Απόστολος...

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΓΚΑΘΑΓΕΛΕΥΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡ

ΕΝΑ ΤΣΟΥΓΚΙΣΜΑ

Χρισθός άνέστη τὸ λαιπὸν...

Όσο γι' αυτό,
—Τού έπρότεινε τὸ χέρι της και ο δόν Φερνάνδος...

ΑΘΗΝΑΙΚΑ ΦΙΛΙΑ

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

—Δέν σ' αγαπῶ, μου είπες, κ' εύ[θους] αναφανδόν...

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΣΟΥ

Σ' έμάλωσα κ' εύθους τὰ δάκρυά [σου]...

ΤΟ ΤΑΞΙΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

—Από τον πρώτο εζήτησες ένα μεν- [ταγιόνι]...

Ο ΣΙΝΚΟΣ

στολος Μαριέτος.
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ, 300, Ροζίτα
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ, 200, Μίνα...

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ, 100, Στάθης
Οι κερδίσαντες παρακλόνονται να μου στείλουν...

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΙΗΜΑΤΑ Ο ΠΕΠΛΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΜΑΜΠ

Η Βασίλισσα Μάμπ, μέσα στην άμαξα της, που ήτανε φτιασμένη από ένα μαργαριτάρι και σερνότανε από χρυσούς κανθάρους...

Πρό πολλού η νύμφη είχαν μοιράσει στους θνητούς τα δώρα τους. Είς μερικούς είχαν δώσει τας διαφόρους τέχναις και τα επαγγέλματα που γεμίζουν με χρυσό της βροχής...

Οι τέσσαρες άνθρωποι παρεπονούντο κι' έμεμψιμορούσαν. Στόν ένα η μοίρα είχε δώσει μαργαρολατομείο, στόν δεύτερο τα χρώματα του ουρανού τόξου...

«Νά, λοιπόν, έγω» έλεγε ο πρώτος. «Ευθύσομαι τώρα στην κρήνη της μεγάλης μου πάλης να δώσω στο μαίμαρο την μορφή των όνειρών μου...»

«Ω Φειδία! Ήσους, κατά την γνώμη μου, περιήφανος και μεγαλοπρεπής σαν ήλιθος...»

«Απόλλων, ροδαλός, ξανθός και φωτοβόλος και ή Αθηνά κυρίαρχος και μεγαλοπρεπής. Σόν μάγος μετέβαλες την πέτρα σε εικόνα...»

«Ο δεύτερος τότε είπε. «Θα πετάξω σήμερα της ρουθρέας μου. Τικαλό μου κάνει, που αν και αγαπώ τα χρώματα του ουρανού τόξου...»

«Ο τρίτος τότε άνεστενάξε και είπε: «Η ψυχή μου είναι χαμένη μέσα στη μεγάλη άπάτη των συμφωνιών μου. Φοβούμαι την έπάνοδο στην πραγματικότητα...»

άποχρώσεις του. Έσχεδιάσα έπάνω στο πανφωτοστεφάνους των άγιων και περά των χειροβελών. Και όμως! Παντού και πάντοτε ή φοβερή του μέλλοντος άπογοήτευση...

Τα ιδεώδη μου λάμπουν ανάμεσα στην τόλη της έμπνεύσεώς μου. Έχω την αντίληψη φιλοσόφου, που ήκουσαν την άρμονία του σύμπαντος...»

Το τρενουλιό σ'όπως είναι ύμνος, και ή μελωδία του δάσους άντηγει μεσ' στη καρδιά μου. Από το βογγητό της καταγιγδοής μέχρι του τραγουδιού τών πουλιών όλα είναι συμπληγμένα...

Είμαι Έλληνας, φτιασμένος από ουράνια άρώματα. Είμαι κολλημένος στην άγάπη. Ένα περιστεράκι, ένα άστέρη, μία φωνή, ένας κρίνος σεις οι άλλοι ξερετε που μένω. Για να πετάξω σ' άπέραντη άπόσταση...»

Θα γράψω κάτι άθάνατο, εν τούτοις όταν σκεπτόμαι για το μέλλον, γεμίζω δυστυχία και πείνα, με πέναι άπελπισία. Τότε ή Βασίλισσα Μάμπ έβγαλε από την άμαξά της, που ήτανε φτιασμένη από μαργαριτάρι, ένα γαλάζιον πέπλο, άραγοήφαντον...

Κάποιοι από τη καρδιά σου τόνοι βγήκανε θλιμμένα στενάγματα. Πού μέσα στα φίλια μένω, τα πήρα στη ψυχή μου τη σκοτεινισμένη κι' έκαι τούς έχτισα φωνή...»

Παλιές Τραγούδια Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ

«Αν πω τα παιδαρισματά σου θε να γελάσουνε μ' έμας! Με άκούμπησες στα γόνατά σου κι' ένω έλανες πώς με κοιμάς...»

Πολλές φορές μέσ' τη χαρά μας μοιπες με δάδυλκη φωνή «Απ' την άγάπη τη δικιά μας δεν έν' άγάπη πειό τρανή...»

«Αχ, Γιατί; Κλαίει μου θυμωμένη, κλαμένη μου πειό άγαπητή. Πολύ ό θυμός σου με πικραίνει και δέ σου κρύβω το γιατί...»

«Αχ, Γιατί; Κλαίει σουνά να ξελαφρώνεις και γράφε μόυ το να ξεπαξ. Άλλά γιατί νάμαι μακριά σου κι' άχ! μά γιατί να μη μπορώ να πίνω έγω τα δάκρυά σου να πίνω άπικρατον νερό...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

ΣΦΑΙΡΑ ΑΘΗΝΑΙ 1925 Γραφεία: Άγίου Κωνσταντίνου 7, Όμόνοια ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΕΣΩΤ. Έτησία Δρχ. 50 Έξέμνη. Δρ. 25 ΕΣΩΤ. > Φρ. 50 > Φρ. 25 ΑΜΕΡ. > Δολ. 4 > Δολ. 2 ΑΓΓΑ. > Λιρ. 1 > Σελ. 10 ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ Είς την σελίδα της άλληλογραφίας 50 λεπτά ή λέξις δι' έλους. Διά ποιήματα και έμπειρικά καταχωρήσεις ιδιαίτερα συμφωνικά. ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ έπ' αδειάζει προς τόν ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝ Μ. ΣΥΡΙΓΩΝ

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ 30 Λεπτά έκάστη λέξις

«Ιδού ήν Αθηνά σόλλογος υπό την επωνυμίαν <Αθηνά> Σκοπός του σολλόγου είναι ή πνευματική και σωματική ανάπτυξις των μελών του...»

«Αγαπητέ κ. Καλινίμαρχ, Άκριβώς περί της αιώνας γυναικείας ιστορίας πρόκειται, μη όμως παραπονεθήτε λαμβάνοντες υπ' όψει σας τά έξής: Η γυναικεία διά της φαντασίας της δημιουργεί κόσμον άλλοτον του ύφισταμένου τόν <υπερκόσμον>...»

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ ΤΟ Πρώτον Γραφείον Έπιχειρήσεων Προμηθειών και έκδοσης βιβλίων όλων των Έκδοτικών Οίκων με τας ίδιαις των Έκδοτικών τιμών και αναλαμβάνει την έκδοσιν διαφόρων βιβλίων

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ Βλδισιον Σεργειν. Ενς γραφείων. Δ.ημ. Καλαφάτων. Είσις χρωμένος με την δημοσίευσιν πού έκαματε τηλεγραφικώς. Ζωτήρ. Ζούμπιν. Συνδρομή σας έλήθη. Δ. Κωστολάμπρον. Συνεργασία δεκτή. Συνδρομή σας έλήθη. J. Nestor. Συνδρομή σας έλήθη.

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

Ο ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Αναγνώστριαι, Αναγνώσται, περιγράψατε την έρωτικήν σας ιστορίαν, τας έρωτικές σας άτυχίας, εκθέσατε τας άπορίας σας. Θα σωθητε, θα κερδίσετε πολύ, θα ευτυχήσετε.

Κάθε περιγραφή, μη υπερβαίνουσα τούς 20 στίχους <Σφαίρας>, δραχ. 3. Κάθε άπάντησις, μέχρι δέκα στίχων, δραχ. 2. Διά τούς επί πλέον στίχους τόσον των περιγραφών όσον και των άπαντήσεων καταβάλλονται επί πλέον λεπτά 20 κατά λέξιν.

«Αγαπητέ κ. Καλινίμαρχ, Άκριβώς περί της αιώνας γυναικείας ιστορίας πρόκειται, μη όμως παραπονεθήτε λαμβάνοντες υπ' όψει σας τά έξής: Η γυναικεία διά της φαντασίας της δημιουργεί κόσμον άλλοτον του ύφισταμένου τόν <υπερκόσμον>...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

«Αχου λοιπόν, τί έπαθεν το δυστυχές σου μονογενές θυγάτριον, όπου θα τό άκούσης και θα σε πάρον τα δάκρυα...»

